

Zich als een simpel burger van den domme houdend vraagt hij zich af:

(En) waar haalt de regentes toch al die belangrijke tijdingen vandaan,

van welke we zelfs de hoogste regeringsman versted zagen staan?

.....

Zelfs van de krijgskunde schijnt de regentes op de hoogte te wezen;

tenminste daarvan heb ik zooiets van eene tevredenheidsbetuiging gelezen,

Goeie hemel denk eens aan, is het niet werkelijk kolossaal?

een jonge vrouw met de capaciteiten van een divisie-generaal²⁷).

Voor het militaire gebeuren had de regentes inderdaad grote belangstelling. De krijgsverrichtingen in Nederlands Oost-Indië werden door haar op de voet gevolgd. Op Sumatra was het koloniale leger tijdens het regentschap verwickeld in de Atjeh-oorlog. De opstand van Toekoe Oemar en de strijd op Lombok werden in de kranten breed uitgemeten. Emma confronteerde Wilhelmina nadrukkelijk met de moed en vastberadenheid van de troepen daar en stelde deze aan haar ten voorbeeld. Zij organiseerde op het Malieveld een publieke vaandeluitreiking en een grootse huldiging van Lombok-strijders, die voor een groot publiek de Militaire Willemsorde ontvingen. Het was ook haar speciale wens in de troonrede telkenjare een dankbetuiging aan het koloniale leger op te nemen.

In 1896, het laatste jaar van verschijnen, had Abraham Prikkie weer één van de omslagtekeningen gewijd aan de regentes²⁸). Er waren er in de loop der jaren zo'n stuk of zeven aan vooraf gegaan. Op die van 26 september zien we burgemeester mr. S.A. Vening Meinesz - inmiddels had hij Rotterdam voor Amsterdam verwisseld - die Lien Prikkie bij haar voordeur een collectebus met het opschrift 'Huldeblijk' onder de neus houdt. Het betreft de bekende inzameling voor een geschenk aan de regentes van het dankbare Nederlandse volk. Tante Lien vraagt aan de burgemeester: 'Gaan de heeren een belooning geven aan weduwen, die haar kinderen voorbeeldig opvoeden?'. De burgemeester: 'Wel neen mensch.' Waarop Lien repliceert: 'O, dan moet ik er nog eens over denken'.

Prikkie had weinig verwachting van de actie 'Huldeblijk'. Hij meende dat het beter was de regentes 'de onverdiende onaangenaamheid van deze bedelarij' te besparen. Waarschijnlijk vreesde